DZIENNIK ZARZĄDZEŃ I ROZKAZÓW

KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH

Warszawa, dnia 16 lutego 1952 r. **Nr 1***

TREŚĆ:

1

ROZKAZ

z dnia 29 grudnia 1951 r.

Zatwierdzam i wprowadzam do użytku służbowego wszystkich jednostek służby pożarniczej, z wyjątkiem organów straży pożarnych podległych Ministrom Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego „Instrukcję o Komisjach Egzaminacyjnych i toku egzaminów".

Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie uchylam wszystkie poprzednie zarządzenia i przepisy dotyczące Komisji Egzaminacyjnych i egzaminów na szkoleniach pożarniczych.

Komendant Główny: *B. Chmura-Łazarski*

Zastępca Komendanta Głównego do spraw polityczno-wychowawczych: *M. Kominek*

INSTRUKCJA

o Komisjach Egzaminacyjnych i toku egzaminów

Na podstawie § 20 zarządzenia Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dn. 23.XI.1951 r. w sprawie tymczasowej organizacji szkolenia pożarniczego (Dziennik Zarządzeń i Rozkazów Nr 2, poz. 31 z dnia 26 listopada 1951 r.) ustanawia się następujące zasady prac Komisji Egzaminacyjnych i toku egzaminów:

§ 1.

Każde szkolenie (doszkolenie) powinno być zakończone egzaminem i wydaniem odpowiedniego świadectwa z uwidocznieniem w nim stopnia ogólnego przyswojenia tematyki szkolenia.

Wyjątek stanowi przeszkolenie krótkie typu informacyjnego (4/a, 4/b, 4/c), o różnej, zależnej od okoliczności, ilości godzin. Po takim przeszkoleniu, jako masowym, egzaminów nie przeprowadza się, jak również, w zasadzie, nie wydaje się zaświadczeń. W razie jednak konieczności wydania poświadczenia o uzyskaniu przeszkolenia informacyjnego — wypisuje się je na zwykłym arkuszu blankietowym, wg zasadniczego wzoru Nr 1 załączonego do nin. instrukcji, z ewentualną modyfikacją treści wg potrzeb.

§ 2.

Egzamin przeprowadza Komisja Egzaminacyjna w składzie ustalonym w § 4 nin. instrukcji oraz wykładowcy lub wyznaczone osoby stosownie do § 26 i 28 instrukcji.

§ 3.

Komisja Egzaminacyjna nie stanowi stałego organu, lecz powoływana jest każdorazowo wg potrzeby przeprowadzenia egzaminów.

§ 4.

a) Skład Komisji Egzaminacyjnej na szczeblu Centralnej Oficerskiej Szkoły Pożarniczej:

Przedstawiciel Komendanta Głównego Straży Pożarnych — jako przewodniczący
oraz członkowie:
— przedstawiciel czynnika politycznego —
— przedstawiciel czynnika społecznego —
— delegat wydziału polityczno-wychowawczego Komendy Głównej Straży Pożarnych —
— delegat wydziału kadr Komendy Głównej Straży Pożarnych —
— delegat wydziału szkolenia zawodowego Komendy Głównej Straży Pożarnych —
— Komendant Centralnej Oficerskiej Szkoły Pożarniczej —
— Zastępca Komendanta Centralnej Oficerskiej Szkoły Pożarniczej do spraw polityczno-wychowawczych.

Skład Komisji Egzaminacyjnej może być uzupełniony w miarę potrzeby na podstawie decyzji Komendanta Centralnej Oficerskiej Szkoły Pożarniczej.

b) Skład Komisji Egzaminacyjnej na szczeblu Wojewódzkiej Szkoły Pożarniczej:

— delegat Komendy Głównej Straży Pożarnych, a w razie jego nieobecności Komendant Wojewódzki Straży Pożarnych — jako przewodniczący
oraz członkowie:
— przedstawiciel czynnika politycznego —
— przedstawiciel czynnika społecznego —
— delegat oddziału polityczno-wychowawczego Komendy Wojewódzkiej —
— delegat samodzielnego referatu kadr Komendy Wojewódzkiej —
— delegat oddziału szkoleniowo-technicznego Komendy Wojewódzkiej —
— Komendant Wojewódzkiej Szkoły Pożarniczej —
— Zastępca Komendanta Wojewódzkiej Szkoły Pożarniczej do spraw polityczno-wychowawczych.

Skład Komisji Egzaminacyjnej może być uzupełniony w miarę potrzeby na podstawie decyzji Komendanta Wojewódzkiej Szkoły Pożarniczej. Powyższe dotyczy szczególnie wypadku, gdy kurs zorganizowany jest dla innego resortu gospodarki narodowej.

c) Skład Komisji Egzaminacyjnej na szkoleniu 3/b/1, prowadzonym w ramach zawodowej straży pożarnej:

— Komendant Wojewódzki Straży Pożarnych albo wyznaczony przez niego przedstawiciel — jako przewodniczący —
oraz członkowie:
— Komendant Wojewódzkiej Szkoły Pożarniczej —
— Zastępca Komendanta Wojewódzkiej Szkoły Pożarniczej do spraw polityczno-wychowawczych —
— przedstawiciel Podstawowej Organizacji Partyjnej PZPR przy zawodowej straży pożarnej —
— przedstawiciel właściwej terenowo Rady Narodowej —
— przedstawiciel Rady Miejscowej Związku Zawodowego przy Zawodowej Straży Pożarnej —
— Komendant Miejscowej Zawodowej Straży Pożarnej —

Skład Komisji Egzaminacyjnej może być uzupełniony w miarę potrzeby na podstawie decyzji Komendanta Zawodowej Straży Pożarnej.

d) Skład Komisji Egzaminacyjnej na kursach 3/c/1 w ochotniczych strażach pożarnych:

— Komendant Powiatowy Straży Pożarnych — jako przewodniczący
oraz członkowie:
— przedstawiciel prezydium terenowo właściwej Rady Narodowej
— przedstawiciel czynnika politycznego —
— Komendant Gminny Straży Pożarnych —
— Komendant miejscowej Ochotniczej Straży Pożarnej.

Do każdej z powyższych Komisji Egzaminacyjnej wchodzą z urzędu jako egzaminatorzy wykładowcy i instruktorzy, prowadzący zajęcia na kursie.

§ 5.

Zasadniczym zadaniem Komisji Egzaminacyjnej jest ustalenie stopnia przyswojenia przez słuchaczy poszczególnych wykładanych w toku szkolenia przedmiotów, zrozumienia ich przez egzaminowanego, a tym samym pośrednio wywnioskowania, czy wykładowca dostatecznie jasno i przystępnie dla danego zespołu słuchaczy prowadził nauczanie. Ocena ta służyć ma dla ewent. dalszego usprawnienia sposobu i toku zajęć wyszkoleniowych oraz jako wskazówka dla wykładowców przy dalszych wykładach i zajęciach.

Dalszym zadaniem Komisji Egzaminacyjnej jest stwierdzenie, czy wystawione przez egzaminatora (wykładowcę-instruktora) oceny (stopnie) są sprawiedliwe, czy na ogół ocena nie jest notowana zbyt wysoko wzgl. zbyt nisko w porównaniu z przeciętną oceną innych wykładowców.

Następnie Komisja egzaminacyjna może zamieścić w protokóle (§ 37) swoje uwagi co do pomocy naukowych, które były do dyspozycji słuchaczy, braków w tym kierunku lub niewykorzystania posiadanych pomocy przez wykładowców.

W końcu komisja wpisuje w protokóle każdą inną uwagę, jaką uzna za stosowne umieścić w sporządzonym przez siebie protokóle.

§ 6.

Wymieniony w § 4 skład Komisji Egzaminacyjnej oraz określone w § 5 zadania predystynują Komisję jako organ o charakterze kontrolnym.

§ 7.

Komisje Egzaminacyjne przeprowadzają swe czynności podczas egzaminów:

a) w Centralnej Oficerskiej Szkole Pożarniczej (szkolenie zawodowe II stopnia) na szkoleniu kwalifikacyjnym (2/b) oraz szkoleniu specjalizującym (2/c, 2/d, 2/e, 2/f)

b) na kursach typu podoficerskiego (I stopnia) kwalifikacyjnych (3/a/1, 3/a/2) oraz specjalizujących (3/a/3, 3/a/4, 3/a/5, 3/a/6)
c) na kursach strażaka zawodowego (3/b/2, 3/b/3)
d) na kursach instruktażowych (3/c/2 do 3/c/7)
e) po ukończeniu szkolenia w strażach — zawodowych (3/b/1) i ochotniczych (3/c/1).

§ 8.

Komisję Egzaminacyjną powołuje (zaprasza do uczestnictwa wzgl. prosi o delegowanie przedstawiciela) na egzaminy wyszczególnione w § 7:

ad a) — Komendant Centralnej Oficerskiej Szkoły Pożarniczej albo w Oddziałach Szkoły — Komendant danego Oddziału C.O.S.P.
ad b) — Komendant Wojewódzkiej Szkoły Pożarniczej
ad c) — Komendant Wojewódzkiej Szkoły Pożarniczej
ad d) — Komendant Wojewódzkiej Szkoły Pożarniczej
ad e) — w strażach zawodowych terenowych — Komendant Zawodowej Straży Pożarnej w porozumieniu z Komendantem Wojewódzkiej Szkoły Pożarniczej; w strażach ochotniczych i obowiązkowych terenowych — Komendant Powiatowy Straży Pożarnych.
W strażach pożarnych zakładowych (zawodowych i ochotniczych) — Dyrekcje zakładów po porozumieniu się ze swoim bezpośrednim Inspektorem pożarnictwa — zawiadamiając jednocześnie Komendanta Wojewódzkiej Szkoły Pożarniczej odnośnie przeszkolenia w strażach zawodowych i Komendanta Powiatowego Straży Pożarnych odnośnie straży ochotniczych lub obowiązkowych.

W powiatach, gdzie stanowisko Komendanta Powiatowego Straży Pożarnych nie jest obsadzone na stałe lub nawet chwilowo — Komisję Egzaminacyjną powołuje Komenda Wojewódzka Straży Pożarnych.

§ 9.

Pisma o powołaniu Komisji Egzaminacyjnej powinny być wysłane z takim obliczeniem, by dotarły do rąk adresata conajmniej na 7 dni przed egzaminem.

§ 10.

Przed rozpoczęciem swych czynności Komisja Egzaminacyjna odbywa krótką konferencję, nie protokółowaną, przy udziale egzaminatorów-wykładowców. Na konferencji tej zostaje uzgodniony sposób przeprowadzenia egzaminu oraz osoby i kolejność asysty przy poszczególnych egzaminatorach. Komendant jednostki szkolącej jednocześnie zgłasza, z których przedmiotów egzaminować będą nie wykładowcy, lecz inni wyznaczeni egzaminatorzy (patrz § 26 i 28) oraz jakie ewent. egzaminy już się odbyły (§ 18).

§ 11.

Przed egzaminem jednostka szkoleniowa przygotowuje dla każdego członka Komisji Egzaminacyjnej wykaz imienny (arkusz egzaminacyjny) stających do egzaminu wg załączonego wzoru Nr 2. Wykazy powinny być doręczone uprzednio instruktorom ćwiczeń praktycznych oraz dokonującemu oceny ewentualnych prac pisemnych egzaminacyjnych (patrz § 17 i 15).

§ 12.

Egzaminować należy tylko z tych przedmiotów, które były wykładane oraz w zakresie ustalonym programem danego szkolenia. O ile członek Komisji Egzaminacyjnej stawia pytanie na temat nie objęty programem kursu lub nie podany przez wykładowcę w toku kursu — egzaminowany może podać, że temat ten nie był wykładany. Wówczas pytanie należy uchylić.

§ 13.

Egzaminy ustne przeprowadzane są w zasadzie systemem stolikowym tj. wszyscy egzaminatorzy równocześnie przeprowadzają egzamin ze swego przedmiotu i ewent. z przedmiotu dodatkowego (§ 28). Pozostali członkowie Komisji Egzaminacyjnej asystują egzaminatorom, co jakiś czas przechodząc do innego egzaminatora. Członek komisji może również asystować jednemu egzaminatorowi przez cały czas wg swego uznania wzgl. gdy zespół zaproszonych członków jest równy lub większy od ilości egzaminatorów-wykładowców.

Każdemu członkowi Komisji Egzaminacyjnej przysługuje prawo zadawania egzaminowanemu pytań na równi z egzaminatorem.

§ 14.

Wykładowcy przysługuje prawo przedstawienia Komendantowi jednostki szkolącej wniosku co do sposobu przeprowadzenia egzaminu. O ile wniosek dotyczy egzaminu pisemnego — składa Komendantowi 3 tematy do wyboru. Jeden z tematów Komendant doręcza w zaklejonej i opieczętowanej kopercie w dniu egzaminu osobie przeprowadzającej egzamin. Koperta zostaje otwarta w obecności słuchaczy po zajęciu przez nich miejsc na sali.

§ 15.

Ewentualny egzamin pisemny z niektórych przedmiotów na szkoleniu typu 2/b — 2/f oraz 3/a/1 — 3/a/6 powinien być przeprowadzony tak, by przeciętny słuchacz mógł wykonać zadanie (temat) w przeciągu 1,5 godziny; po 2 godzinach praca nawet nie ukończona, powinna być złożona przez wszystkich do oceny. Ocenę należy dać za wykonanie samego tematu.

Egzamin powinien być przeprowadzony jednocześnie dla wszystkich słuchaczy na sali i pod nadzorem co najmniej 2 osób. Egzaminy pisemne powinny być przeprowadzone najpóźniej w dzień poprzedzający egzaminy ustne a prace

i ich ocena przedstawiona Komisji Egzaminacyjnej do wglądu.

§ 16.

Powołani członkowie Komisji Egzaminacyjnej w toku egzaminu poszczególnych słuchaczy na podstawie ich odpowiedzi wystawiają stopień wg własnej oceny na doręczonym im wykazie słuchaczy (§ 11), przy czym przy stopniu w rubryce Uwagi wpisują przedmiot, z którego została wystawiona nota.

Tak samo członkowie Komisji Egzaminacyjnej mogą wystawić każdemu słuchaczowi własną ocenę po zapoznaniu się z jego egzaminacyjną pracą pisemną.

§ 17.

Ocenę z zajęć praktycznych i instruowania (np. ćwiczenia ze sprzętem, bojówka itp) na kursach w szkołach powinni dać instruktorzy na podstawie wszechstronnej obserwacji każdego ze słuchaczy, podczas tych zajęć w ostatnich godzinach zajęć programowych. Ocena taka powinna być sporządzona na arkuszu egzaminacyjnym jako wynik ostateczny uzgodniony a arkusz podpisany przez wszystkich instruktorów. Oceny należy doręczyć Komendantowi jednostki szkolącej przed egzaminami ogólnymi.

Ocenę ćwiczeń praktycznych na szkoleniu w strażach zawodowych i ochotniczych ustala Komisja Egzaminacyjna podczas egzaminu ogólnego.

§ 18.

W razie, gdy wykładowca-egzaminator, z uwagi na własne zajęcia albo z innej ważnej przyczyny, nie może stawić się do przeprowadzenia egzaminu w terminie ustalonym na egzamin ogólny, natomiast może przeprowadzić egzamin w terminie innym — Komendant jednostki szkolącej ustala z tym wykładowcą dogodny dla obu stron termin, przydzielając mu ze swego ramienia osobę asystującą.

Jeżeli egzamin odbył się bez udziału Komisji Egzaminacyjnej należy to zaznaczyć w arkuszu egzaminacyjnym.

§ 19.

Egzaminatorzy nie ujawniają słuchaczom stawianych im ocen (stopni). Jedynie wynik egzaminu niedostateczny powinien być przez egzaminującego niezwłocznie zakomunikowany słuchaczowi. Pozostali zaproszeni członkowie Komisji Egzaminacyjnej również nie ujawniają własnych ocen.

W razie wystawienia oceny niedostatecznej i braku możności przeegzaminowania słuchacza w późniejszym czasie, o ile tenże będzie chciał skorzystać z uprawnień wynikających z § 20, egzaminator powinien powinien podać nazwisko innego wykładowcy, który w jego imieniu przeprowadzi egzamin wtórny. W wypadku, gdy egzaminator wzbrania się podać nazwisko — osobę tę wyznaczy Komendant jednostki szkolącej.

§ 20.

O ile egzaminowany otrzyma notę niedostateczną i uważa to jako ocenę niesprawiedliwą — służy mu prawo zwrócenia się z prośbą do Przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej o powtórne przeegzaminowanie go komisyjnie.

Przewodniczący, po zasięgnięciu opinii asystującego egzaminowi oraz egzaminatora (o ile jest obecny — patrz § 18) — wydaje decyzję. Jeśli decyzja jest przychylna egzamin z danego przedmiotu odbywa się po przeegzaminowaniu pozostałych słuchaczy. Egzamin przeprowadzany jest wówczas w obecności minimum 3 członków Komisji i ocena uzgodniona przez wszystkich egzaminujących jest ostateczna.

W tym wypadku sporządza się oddzielny protokół wg wzoru Nr 3.

§ 21.

Pretensję o niesprawiedliwą ocenę wolno zgłaszać w odniesieniu tylko do 2-ch egzaminatorów. Większa ilość stopni niedostatecznych powinna być uznana przez słuchacza jako wynik złego przygotowania się do egzaminów albo niedostatecznego opanowania przedmiotu.

§ 22.

Odwołanie się od oceny dostatecznej i dobrej nie przysługuje.

§ 23.

Słuchacz, który na egzaminie komisyjnym (§ 20) otrzymał stopień niedostateczny, a więc nie udowodnił niesprawiedliwego ustosunkowania się do niego egzaminatora, a przeto tym samym dopuścił się obmowy przełożonego — powinien być ukarany.

Karą taką może być w zależności od natężenia złej woli:

a) Nagana przed frontem umieszczona w ostatnim rozkazie,
b) Nagana obostrzona wpisaniem do stanu służby (wyciąg z rozkazu należy przesłać do jednostki macierzystej).

§ 24.

Egzaminator, któremu 3-krotnie udowodniono niesprawiedliwe wystawienie stopnia niedostatecznego, nie może w ciągu roku przeprowadzać samodzielnie egzaminu. Podczas każdego egzaminu towarzyszyć mu winien drugi członek Komisji Egzaminacyjnej — fachowiec, przy czym wystawiają wspólnie uzgodnioną ocenę.

Tendencyjne wystawianie stopni niedostatecznych lub obniżanie ocen dyskwalifikuje egzaminatora.

§ 25.

O ile powołana Komisja Egzaminacyjna nie stawi się w wyznaczonym czasie lub nie przybędą zaproszeni jej członkowie — egzamin na zarządzenie Komendanta jednostki szkolącej przeprowadzają egzaminatorzy sami.

Wówczas Komendant łącznie ze swym zastępcą do spraw polityczno-wychowawczych przejmuje wszelkie uprawnienia Komisji Egzaminacyjnej. Z chwilą przybycia członków Komisji Egzaminacyjnej — Komisja ta przejmuje urzędowanie.

§ 26.

Egzamin przeprowadza zasadniczo wykładowca danego przedmiotu. O ile wykładowca z powodu choroby, urlopu czy też innej ważnej przyczyny nie może przeprowadzić egzaminu, powinien on za zgodą Komendanta jednostki szkolącej poprosić innego wykładowcę o przeprowadzenie za niego egzaminu, zaznajamiając go z tematyką swego przedmiotu. O ile takiego zastępstwa brak — osobę egzaminatora wyznaczy Komendant jednostki szkolącej.

Jeżeli wykładowca nie stawi się w dniu i godzinie wyznaczonej na początek egzaminów, Komendant wyznaczy zastępcę do przeprowadzenia danego egzaminu. Gdyby w trakcie egzaminu przybył właściwy wykładowca — przejmuje on egzaminowanie.

Zastępstwo w przeprowadzaniu egzaminu należy uwidocznić w arkuszu egzaminacyjnym, podając jednocześnie przyczynę zastępstwa.

§ 27.

Zasadniczo powinien być przeprowadzony tylko jeden egzamin (ustny lub pisemny). Gdyby jednak nie można było przeprowadzić oceny pracy pisemnej lub autorstwo tej pracy nasuwało wątpliwości — należy przeprowadzić ustny egzamin kontrolny uwzględniając tematykę pracy pisemnej.

§ 28.

O ile przedmiot(y) wykładany był w ciągu mniej niż 10 godzin — egzaminowanie z takiego przedmiotu należy powierzyć innemu egzaminatorowi, łącząc po 2 — 3 przedmioty (łącznie minimum 20 godzin wykładowych). O powyższym należy z góry uprzedzić wykładowców, wyznaczając równocześnie osobę, która egzamin przeprowadzi.

§ 29.

Każdy wykładowca przygotowuje przynajmniej 40 kompletów pytań, przy czym każdy komplet powinien zawierać 3 pytania. Pytania powinny być tak ujęte, by były łatwo zrozumiałe i nie wzbudzały wątpliwości, czego konkretnie dotyczą. Nie stawiać pytań ogólnikowych.

§ 30.

Wykazy pytań powinny być złożone Komendzie Szkoły, która reguluje sposób zapoznania z nimi słuchaczy.

§ 31.

Słuchacze zgłaszają się do egzaminatora w tym porządku, jaki on zarządzi. Grupa nie powinna być liczniejsza niż 4 osoby, żeby egzaminator nie miał żadnych wątpliwości kto i jak odpowiadał.

§ 32.

Każdy egzaminowany losuje, tj. wybiera kartkę zawierającą komplet 3 pytań, na które odpowiada.

O ileby jednak odpowiedź zdającego egzamin nie pozwoliła zorientować się, czy temat jest przez niego należycie przyswojony — egzaminator zadaje dalsze 1 — 2 pytania i na podstawie ogólnej odpowiedzi wystawia ocenę (stopień).

§ 33.

Egzaminator stawia stopień w arkuszu egzaminacyjnym cyfrą oraz obok słownie. O ile przez pomyłkę wpisano inny stopień niż stanowiła właściwa ocena i stopień ten został poprawiony — należy stopień właściwy wpisać jeszcze raz w rubryce uwagi i postawić swoją parafę (skrócony podpis).

§ 34.

Ocena wystawiana jest wg 5 cyfrowej skali:

5 — bardzo dobrze
4 — dobrze
3 — dostatecznie
2 — niedostatecznie
1 — źle.

W celu wyróżnienia wystawionej oceny, o ile jednak nie zasługuje na wyższą notę — do stopnia dodaje się znak +; przy stopniach b. dobrze (5) i źle (1) plusów nie stosuje się.

O ile w odpowiedziach są pewne usterki, jednak nie tak ważkie, by zasługiwały na niższą notę, do stopnia dodaje się znak —; przy stopniach niedostatecznie (2) i źle (1) minusów nie stosuje się.

§ 35.

Wszelkie zapisy i stopnie w arkuszu egzaminacyjnym wpisuje się atramentem lub chemicznym ołówkiem.

Arkusz opatruje się podpisem egzaminatora oraz asystujących mu członków Komisji Egzaminacyjnej, którzy w wypadku przejścia do innego egzaminatora, podpisują listę zaznaczając obok cyfrą, którzy słuchacze zostali przeegzaminowani przy nich.

§ 36.

Po skończeniu egzaminów arkusz egzaminacyjny należy doręczyć przewodniczącemu Komisji Egzaminacyjnej, który po stwierdzeniu należytego wypełnienia arkusza, opatruje go swoim podpisem i przekazuje komendantowi jednostki szkolącej.

§ 37.

Po zakończeniu wszystkich egzaminów Komisja Egzaminacyjna odbywa posiedzenie, na którym omawiane są: przebieg egzaminów, spostrzeżenia członków Komisji Egzaminacyjnej, a przede wszystkim sprawy omawiane w § 5-ym niniejszej instrukcji. Omawiane również rażące różnice ocen egzaminatora i członka Komisji Egzaminacyjnej dotyczące odpowiedzi słuchaczy.

W razie zaistnienia wypadku podanego w § 23 nin. instrukcji — na posiedzeniu tym powinien być ustalony wymiar kary, nad którym głosują wszyscy członkowie Komisji Egzaminacyjnej oraz Komendant kursu. Głos przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej przeważa w razie równości głosów.

Protokół posiedzenia (wzór Nr 4) podpisują wszyscy obecni. Do protokółu dołącza się arkusze egzaminacyjne członków Komisji Egzaminacyjnej.

§ 38.

Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej podpisuje arkusz zbiorczy ocen oraz świadectwa z ukończenia Szkoły-Kursu, o ile są w nich wyszczególnione stopnie z poszczególnych przedmiotów.

§ 39.

Wszelkie czynności Komisji Egzaminacyjnej są nieodpłatne. Delegowanym członkom Komisji Egzaminacyjnej zamiejscowym jednostka delegująca reguluje zwrot kosztów podróży oraz diety.

§ 40.

Wykładowcy-egzaminatorzy za przeprowadzenie egzaminu z własnego przedmiotu lub w zastępstwie (§ 26 i 28) otrzymują wynagrodzenie za każdego przeegzaminowanego albo poprawioną pracę pisemną wg norm ustalonych odrębną instrukcją Komendy Głównej Straży Pożarnych „O wynagrodzeniu wykładowcom i instruktorom za szkolenie pożarnicze". Za ezgamin kontrolny (§ 20 i 27) opłata nie należy się. Za przeprowadzenie egzaminu zbiorczego (§ 28) przysługuje opłata od osoby jak za jeden przedmiot.

§ 41.

O ile dany kurs trwa dłużej niż 2 miesiące — w celu odciążenia słuchaczy należy przeprowadzić egzaminy z przedmiotów już zakończonych w połowie kursu. Tryb postępowania — jak podczas egzaminów końcowych.

§ 42.

Z otrzymanych od egzaminatorów oraz instruktorów arkuszy egzaminacyjnych sporządza się arkusz zbiorczy ocen egzaminacyjnych (wg wzoru Nr 5). W rubryce „suma ocen" wpisuje się sumę ocen ze wszystkich przedmiotów przy czym plusy i minusy na wzajem się znoszą. Pozostałe plusy albo minusy będą miały znaczenie przy ustalaniu lokaty.

W następnej rubryce należy wpisać „ocenę przeciętną", którą otrzymuje się przez dzielenie sumy ocen przez ilość przedmiotów; dzielenie przeprowadzać należy z dokładnością do 1 znaku dziesiętnego.

W dalszej rubryce „Nota egzaminacyjna" wpisujemy cyfrą notę pełną jednocyfrową, przepisując ją z rubryki poprzedniej z tym, że jeżeli cyfra dziesiętnych jest 6 lub więcej, wystawiamy notę o jeden stopień wyżej (np. zamiast 3,6 wpisujemy 4). Wynik ten wpisuje się słownie do świadectwa jako wynik końcowy. W przedostatniej rubryce wpisuje się Nr lokaty, jaką słuchacz zdobył w wyniku egzaminów. Lokatę ustala się wg rubryki „Suma ocen". Przy ocenach jednakowych decydują plusy czy minusy. Jeżeli i w tym wypadku są jednakowe wyniki — decyduje uzyskana suma stopnia z trzech przedmiotów głównych: pol. wych., akcji czynnej (taktyka wzgl. sposoby gaszenia pożarów) i akcji biernej (z przedmiotu głównego dla danego typu kursu). O ile przypadek zdarzy, że wyniki i w tym wypadku będą jednakowe — decyduje Komisja.

§ 43.

Świadectwa wypisuje się odręcznie — o ile możności pismem ozdobnym.

Świadectwa otrzymują następującą numerację kolejną, oznaczoną w lewym rogu świadectwa: cyfra rzymska — kolejność kursu danego typu, cyfra arabska — lokata, cyfra arabska — ilość uczestników kursu stających do egzaminu (np.: II/5/40).

§ 44.

Słuchacze, którzy otrzymali jako końcowy wynik na egzaminie ocenę niedostateczną chociażby z jednego przedmiotu lub nie składali z jakiegokolwiek przedmiotu egzaminu — świadectwa z ukończenia nie otrzymują.

§ 45.

Ocena niedostateczna z nie więcej jak 2 przedmiotów uprawnia słuchacza do złożenia egzaminu — poprawki po upływie 3-ch miesięcy w tej samej szkole (jednostce).

Komenda Szkoły (jednostka) na pisemną prośbę zainteresowanego może udzielić zgody na przeegzaminowanie swego b. słuchacza przez inną szkołę (jednostkę). Wówczas szkoła (jednostka) egzaminująca przesyła do macierzystej odpis protokółu (wzór Nr 3) — po czym wystawiane jest świadectwo normalne z datą ostatniego egzaminu. W numeracji wystawia się dalszą lokatę właściwego kursu.

§ 46.

Przy większej ilości ocen niedostatecznych słuchaczowi nie przysługuje prawo zdawania dodatkowego egzaminu-poprawki. Słuchacz o-

trzymuje w tym wypadku stwierdzenie pobytu na kursie z zaznaczeniem negatywnego wyniku.

Po upływie pół roku b. słuchacz może wystąpić do Komendy Głównej Straży Pożarnych o dopuszczenie go do egzaminów poprawczych — powinien jednak do podania dołączyć w opieczętowanej kopercie opinię swego bezpośredniego przełożonego.

Ewentualny egzamin przeprowadza szkoła macierzysta; świadectwo wystawiane jest analogicznie jak wg § 45.

§ 47.

O ile wyniki ujemne okażą się przy egzaminach w połowie kursu (§ 41) — Komisja Egzaminacyjna ustali, czy dany słuchacz może pozostać na kursie do końca, czy też powinien być z kursu wydalony. Wniosek stawia Komendant jednostki szkolącej.

§ 48.

Z każdego egzaminu końcowego oraz indywidualnego sporządza się odpowiedni raport szkoleniowy (wzór nr 6), który łącznie z odpisem protokółu Komisji Egzaminacyjnej (bez załączników), w ciągu 5 dni po zakończeniu kursu powinien być przesłany do wydziału szkolenia Zawodowego Komendy Głównej Straży Pożarnych.

Pieczęć nagłówkowa jednostki przeprowadzającej szkolenie informacyjne

Wzór nr 1

.... dn. .... 195.... r.

L. dz. ....
(ta sama przez cały rok)

Zaświadczenie

Stwierdza się niniejszym, iż Ob. .... przesłuchał w dniach .... 195 .... r. ...... godzinny kurs informacyjny w zakresie akcji zapobiegawczej przeciwpożarowej dla ....
(zakładu, instytucji, wsi lub t. p.)

Przesłuchanie powyższego kursu nie daje podstaw do powierzenia wyżej wymienionemu kierowniczego stanowiska w akcji ppoż. —

....
Pieczęć funkcyjna

....
(podpis)

Druk Nr 31.-Sz-52

Pieczęć nagłówkowa jednostki szkolącej

Wzór Nr 2

1 strona

Znak rodz. kursu (np 3/c/4)
Nr kursu/rok

Arkusz Egzaminacyjny

.... godz. wykł-ćwicz.
(przedmiot) (zbędne skreślić)

....
(Nazwisko Egzaminatora-wyraźnie)

L. p.	Nazwisko Imię (wg alfabetu)	Ocena egzaminacyjna Znak	Cyfrą	Słownie	Uwagi
1					
2					
3					
itd					
19					
20					
21					
22					2 strona
itd					
39					
40					

Egzamin odbył się
dn. .... w godz. ....
" .... " ....

Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej

....
(podpis)

Asystował podczas egzaminowania wyszczególnionego pod:

L.p. ....
(podpis czł. Kom. Egz.)

L.p. ....
(podpis czł. Kom. Egz.)

L.p. ....
(podpis czł. Kom. Egz.)

Druk Nr 32-Sz-52

Pieczęć nagłówkowa jednostki szkolącej / egzaminującej

Wzór Nr 3 1 strona

Znak rodzaju kursu

Karta egzaminacyjna poprawkowa

Ob ....
(nazwisko i imię) (imię ojca) (rocznik)

poddany egzaminowi z .... w zakresie kursu
(nazwa przedmiotu)

dla .... odbytego w ....

na podstawie § .... Instrukcji o Komisjach Egzaminacyjnych i toku egzaminów

w obecności Komisji Egzaminacyjnej w składzie:

Przewodniczący .... oraz członkowie

....

wykazał opanowanie wiadomości z w/w przedmiotu i uzyskał ocenę

....
(cyfrą) (słownie)

.... dn .... 195 .... r.
(miejscowość)

Przewodniczący Kom. Egzaminacyjnej

....

Członkowie

Główny egzaminator;

....
(wyraźnie)

....
(podpis)

....

---

2 strona

Oryginał Karty egzaminacyjnej przesłano dn .... 195 ....r.

do ....

Komendant jednostki szkolącej

....
(podpis)

Drugostronną Kartę egzaminacyjną dołączono do Arkusza zbiorczego ocen egzaminacyjnych i wyników egzaminu.

Znak kursu	Nr kursu	195 .... r.	w Arkuszu zbiorczym odnotowano

Łącznie z poprzednio otrzymanymi ocenami z .... Arkuszy Egzaminacyjnych Ob .... uzyskał: sumę ocen .... ocenę przeciętną .... notę egzaminacyjną ....
(cyfrą) (słownie)

W myśl § *) .... Instrukcji otrzymał lokatę Nr

Wystawiono świadectwo z ukończenia kursu Nr ....

w .... dn .... 195 r.

Komendant jednostki szkolącej

*) 45,46

Druk Nr. 33—Sz—52

Wzór Nr 4

Pieczęć nagłówkowa jednostki szkolącej .... dn. .... 195..... r.

L.dz. ....

Znak kursu	Nr kursu	195...... r.

P R O T O K Ó Ł

Komisji Egzaminacyjnej

Komisja Egzaminacyjna w składzie: Przewodniczący ....

oraz członkowie ....

....

....

na posiedzeniu swym w dniu .... 195...... r. skonstatowała, że:

1. Wyszkolenie w zakresie .... przeprowadzone zostało
(nazwa)
wg programu podstawowego K-dy Gł. Str. Poż. z następującymi zmianami: ....

....

Wprowadzenie tych zmian dla danego kursu Komisja Egzaminacyjna (nie) uznała za celowe uzasadniając to tym, że:

....

2. Stan kursu .... osób ....

a) do egzaminu stanęło .... słuchaczy, egzamin zdało ....
.... słuchaczy otrzymało po jednym stopniu niedostatecznym, a mianowicie:

Ob. .... z ....,

Ob. .... z ....

b) .... słuchaczy otrzymało po 2 stopnie niedostateczne:

Ob. .... z 1) .... 2) ....

Ob. .... z 1) .... 2) ....

.... słuchaczy otrzymało po 3 i więcej stopni niedostatecznych

Ob. .... Ob. ....

c) do egzaminów nie dopuszczono .... słuchaczy: Ob. Ob. ....

z powodu ....

do egzaminów nie stanęło .... słuchaczy Ob. Ob. ....

z powodu ....

3. Przeciętny poziom odpowiedzi na egzaminach — dobry, zadawalający, niedostateczny, słaby.

Najlepsze przeciętnie odpowiedzi były z przedmiotu: ....

najsłabsze z ....

4. Pomoce naukowe do nin. szkolenia są przeciętnie (nie) dostateczne i na kursie (nie) były odpowiednio wykorzystane przez wykładowców z powodu ....

Podczas szkolenia, wg oświadczenia K-dta (nie) odbywała się nauka własna słuchaczy oraz (nie) były zorganizowane grupy samokształceniowe; personel fachowy (nie) stale (nie) udzielał pomocy podczas nauki z powodu ....

Komisja egzaminacyjna uważa, że przyczyną wyników egzaminacyjnych oraz przebiegu szkolenia (pkty 2a, b, c 3 i 4) jest wzgl. było:

Poza tym Komisja Egzaminacyjna na podstawie obserwacji podczas egzaminów zgłasza następujące uwagi: (odnośnie organizacji kursu, wykładowców i instruktorów, zespołu słuchaczy itp.).

Zgodnie z § 20 Instrukcj Ob. ....

składał egzamin z .... i ....

W wyniku egzaminu otrzymał ocenę .... (..)

Przewodniczący Kom. Egz.:

(Niepotrzebne skreślić)

Druk Nr 34-Sz-52

1 strona

Pieczęć nagłówka jednostki szkolącej	Znak .... kursu	Nr .... kursu	195.....r.

Wzór Nr 5

Strona 1

Arkusz zbiorczy ocen egzaminacyjnych

L. p.	Przedmioty / Nazwisko i imię																								Suma ocen	Wyniki egzaminacyjne: Ocena przeciętna	Nota egzaminac.	Lokata	U w a g i: (omów. ewent. poprawek - podpis)
1.																													
2.																													
3.																													
do 20.																													

Strona 2

L. p.	Nazwisko i imię																								Suma ocen	Ocena przeciętna	Nota egzaminac.	Lokata	Uwagi
21.																													
22.																													
23.																													
do 40.																													

Zestawienie sporządzono w/g arkuszy egzaminacyjnych stanowiących .... załączników od niniejszego.-

Egzaminy odbyły się w dn. .... 195...... r.

w obecności Komisji Egzaminacyjnej pod przewodnictwem ....
(podać czytelnie)

Miejsce na ewent. późniejsze zapisy.

(np: dołączono kartkę egzaminacyjną

Ob. ....

nota egzaminacyjna 4 (cztery).

Lokata 40. Świadectwo L. XI/40 /40/ - dn. 28.VII.52 r.)

Zestawienie sporządzili i wyniki obliczyli:

....

sprawdził całkowicie/wyrywkowo ....
(podpis)

Przewodniczący Komisji egzaminacyjnej — Komendant

.... (podpis) — .... (podpis)

Świadectwa o ukończeniu wystawiono

od Nr .... do Nr ....

w/g ewidencji wydanych świadectw.-

Druk Nr 35-Sz-52

Wzór Nr 6

Pieczęć nagłówkowa
jednostki szkolącej

.... dn. .... 195......... r.

L. dz. ....

Znak kursu	Nr kursu	195 ...... r.

Do

Komendy Głównej Straży Pożarnych
— Wydział Szkolenia Zawodowego —

Raport szkoleniowy

Melduję, iż dn. .... 195...... r. odbyły się na kursie ....
trwającym od .... do .... egzaminy.

Zaproszona Komisja Egzaminacyjna podczas egzaminów (nie) urzędowała.

Stan kursu .... osób, do egzaminów stanęło .... słuchaczy:

egzamin zdało: ....
po jednym stopniu niedostat. otrzymało ....
„ dwa stopnie niedostateczne otrzymało ....
„ trzy i więcej stopni niedostat. ....

Do egzaminów nie dopuszczono
z powodu ....
Do egzaminu nie stanęło ....
z powodu ....

Świadectwa o ukończeniu kursu wystawiono wg wykazu ewidencyjnego od:
Nr .... Nr ....

W załączeniu odpis protokółu Komisji Egzaminacyjnej z dn. ....

Wykaz absolwentów kursu

L. p.	Nazwisko i imię (wg alfabetu)	Nazwa resortu wzgl. K-dy terenowej	Nota egzaminacyjna	Lokata	Uwagi
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					

L. p.	Nazwisko i imię (według alfabetu)	Nazwa resortu wzg K-dy terenowej	Nota egzaminacyjna	Lokata	Uwagi
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					
21					
22					
23					
24					
25					
26					
27					
28					
29					
30					
31					
32					
33					
34					
35					
36					
37					
38					
39					
40					

Z-ca Komendanta do spraw polityczno-wychowawczych

(wyraźnie nazwisko)

K o m e n d a n t

(wyraźnie nazwisko)

Zał. — Protokół K. E.

Druk Nr 36-Sz-52

40

ROZKAZ

z dnia 29 grudnia 1951 r.

Zatwierdzam i wprowadzam do użytku służbowego wszystkich jednostek służby pożarniczej z wyjątkiem organów straży pożarnych podległych Ministrom Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego „Instrukcję o wynagrodzeniu wykładowcom i instruktorom za szkolenie pożarnicze".

Instrukcja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1952 r. Jednocześnie uchylam Instrukcję Nr 3 z dnia 24 stycznia 1951 r.

Komendant Główny: *B. Chmura-Łazarski*

Zastępca Komendanta Głównego do spraw polityczno-wychowawczych: *M. Kominek*

INSTRUKCJA

o wynagrodzeniu wykładowcom i instruktorom za szkolenie pożarnicze

§ 1.

Na podstawie § 24 Zarządzenia Komendanta Głównego Straży Pożarnych w sprawie tymczasowej organizacji szkolenia pożarniczego (Dz. Rozkazów i Zarządzeń K. G. S. Poż. Nr 2, poz. 31 — z dnia 26 listopada 1951 r.) wydaje się niniejszą instrukcję normującą wynagrodzenie wykładowców i instruktorów za szkolenie pożarnicze.

§ 2.

Wprowadza się wynagrodzenie za wykłady, zajęcia praktyczne i ćwiczenia w szkołach pożarniczych wszystkich kategorii oraz we wszelkich jednostkach szkolących, powoływanych dodatkowo do celów szkoleniowych zarządzeniem Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

§ 3.

Wynagrodzenie z tytułu szkolenia informacyjnego (4/c) nie przysługuje, gdyż prowadzenie tego rodzaju szkolenia należy do normalnych obowiązków służbowych organów terenowych ochrony przeciwpożarowej oraz organów służby ochrony przeciwpożarowej resortów gospodarki narodowej w zakresie działania każdego z nich.

§ 4.

Wynagrodzenie nie przysługuje również za szkolenie pożarnicze 3/b/1 i 3/c/1, które powinno być prowadzone w ramach normalnych zajęć służbowych w strażach zawodowych i ochotniczych tak terenowych, jak i zakładowych, gdyż kwalifikowane jest ono jako szkolenie bez oderwania od pracy.

§ 5.

Na podstawie wytycznych Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministerstwa Finansów ustala się poniższą tabelę wynagrodzeń:

L. p.	Rodzaj szkolenia	Stawka za godzinę		Egzaminy (za 1-go egzamin.)	
		wykłady zł	ćwiczenia i zajęcia praktyczne zł.	ustny zł	pisemny zł
1.	Zawodowe II stopnia oficerskie 2/b,2/c,2/d,2/e,2/f)	20.—	10.—	2.—	1.50
2.	Zawodowe I stopnia 3/a/1,3/a/2,3/a/3, 3/a/4,3/a/5,3/a/6,3/b/2,3/b/3,3/c/2,3/c/3, 3/c/4,3/c/5,3/c/6,3/c/7	15.—	7.50	2.—	1.50
3.	Informacyjne 4/a i 4/b (pokrywane z kredytów PZUW)	15.—	7.50	—	—

§ 6.

Personel stały szkoły (oficerowie i podoficerowie) obowiązany jest do przeprowadzenia zajęć szkoleniowych programowych nie podlegających wynagrodzeniu, w ilości 32 godz. miesięcznie.

Ilość godzin wykładów i ćwiczeń ponad wyżej podaną normę podlega opłacie wg stawek podanych w tabeli § 5.

Powyższe dotyczy również oficerów i podoficerów zatrudnionych w szkołach, a płatnych ryczałtem.

§ 7.

Taki sam obowiązek prowadzenia zajęć szkoleniowych programowych, nie podlegających wynagrodzeniu, w ilości 32 godzin w stosunku miesięcznym, dotyczy również oficerów i podoficerów odkomenderowanych do szkoły na dłużej niż 7 dni. W tym wypadku czasokres obowiązku oddawania godzin etatowych liczony jest od pierwszego dnia rozpoczęcia przez odkomenderowanego zajęć w szkole.

§ 8.

Komendant Centralnej Oficerskiej Szkoły Pożarniczej, jego zastępca do spraw polit.-wych., komendanci oddziałów Centralnej Oficerskiej Szkoły Pożarniczej, komendanci wojewódzkich szkół pożarniczych i ich zastępcy do spraw polit.-wych., oraz komendanci oddziałów wojewódzkich szkół pożarniczych zobowiązani są do prowadzenia zajęć szkoleniowych w ilości 12 godzin miesięcznie.

Wszystkie godziny wykładów i ćwiczeń ponad wyżej ustaloną normę są płatne wg stawek podanych w tabeli § 5.

§ 9.

W wypadku, jeżeli szkolenie w jednostce szkolącej nie trwa przez okres całego miesiąca, wówczas ilość godzin bezpłatnych wymienionych w §§ 6, 7 i 8 należy obliczać proporcjonalnie do ilości dni szkolenia w miesiącu.

Gdyby szkolenie nie obejmowało czasokresu całego miesiąca i personel szkoły nie mógł wykonać z tego powodu etatowych godzin wykładów lub ćwiczeń, godziny nie wykonane nie przechodzą na miesiąc następny.

§ 10.

Bezpłatne godziny etatowe, o których mowa w §§ 6, 7 i 8 są potrącane wyłącznie z wykładów, jeżeli pracownik w okresie danego miesiąca prowadził tylko wykłady, względnie z ćwiczeń jeżeli prowadził tylko ćwiczenia. Gdyby prowadził pewną ilość wykładów i ćwiczeń, to wówczas potrącenie bezpłatnych godzin etatowych następuje w stosunku proporcjonalnym, tak z godzin przeprowadzonych wykładów jak i ćwiczeń.

§ 11.

Komendant szkoły odpowiedzialny jest za równomierne i właściwe rozłożenie zajęć szkoleniowych na personel stały szkoły. W związku z tym każdy oficer i podoficer ma mieć ściśle określone do przeprowadzenia tematy wykładów wzgl. ćwiczeń tak, aby ustalone w §§ 6, 7 i 8 godziny etatowe były bezwzględnie wykonywane. Należy w miarę możności dążyć, by godziny etatowe obejmowały w równym stopniu godziny wykładów (50%) i godz. ćwiczeń (50%), nie koniecznie jednak z tego samego przedmiotu.

Nieprzestrzeganie ustalonych zasad i nieuzasadnione komasowanie godzin wykładów albo ćwiczeń stałego personelu szkoły na 1 okres np. miesiąca dla stworzenia możliwości wyższego zarobku jest niedopuszczalne i w takich wypadkach komendant szkoły ponosić będzie odpowiedzialność materialną.

§ 12.

Wykładowcy i instruktorzy nie stanowiący stałego personelu szkoły oraz nieodkomenderowani (§ 7) tzn. nie będący w stosunku służbowym do jednostki budżetowej, otrzymują wynagrodzenie zgodnie z tabelą podaną w § 5 za każdą efektywną godzinę wykładów, zajęć praktycznych i ćwiczeń, przeprowadzonych na szkoleniu.

§ 13.

Wykładowcom wymienionym w § 12, jak również personelowi etatowemu szkoły nie przysługuje zwrot kosztów przejazdów miejscowych, związanych z prowadzonymi przez nich zajęciami na kursach w szkołach.

§ 14.

Wykładowcom z personelu komend terenowych, przybywającym do szkoły, położonej nie w miejscu ich stałego zatrudnienia, przysługują diety i zwrot kosztów podróży wg obwiązujących norm. Likwidację należności dokonuje delegująca komenda terenowa.

Jeżeli z uwagi na położenie terenowe szkoły (duża odległość od miasta), przybywający wykładowca korzysta z zakwaterowania i wyżywienia, to ostatnie jest odpłatne w wysokości zł. 9.— za jeden osobodzień. Należność powinna być wpłacona na wznowienie kredytów odpowiedniego § budżetu szkoły. Korzystanie wzgl. nie korzystanie z zakwaterowania w szkole powinno być odnotowane na delegacji.

§ 15.

Wykładowcom obcym, do których nie ma zastosowania § 14, szkoła zasadniczo nie może likwidować kosztów podróży i diet. W wyjątkowych i uzasadnionych wypadkach należy uzyskać zgodę Komendy Głównej Straży Pożarnych.

Z tego względu angażowanie tego rodzaju wykładowców powinno być ograniczone do istotnej konieczności, kiedy nie istnieje absolutnie możliwość innego rozwiązania.

§ 16.

Wypłacanie zaliczek na poczet nieprzeprowadzonych wykładów jest niedopuszczalne.

W wyjątkowych jedynie wypadkach może nastąpić wypłata awansem, lecz w granicach istotnej należności za już przeprowadzone wykłady lub ćwiczenia.

§ 17.

Na kursach prowadzonych poza terenem szkoły wzgl. jej oddziału, komendantowi kursu przysługuje dodatek za kierownictwo w wysokości zł. 40.— tygodniowo. Tydzień niepełny płatny jest proporcjonalnie do ilości dni przepracowanych. Powyższe nie ma zastosowania, jeżeli komendantem takiego kursu jest osoba wyznaczona z personelu szkoły.

Na wszystkich kursach prowadzonych w szkole wzgl. w jej oddziałach — dodatki za kierownictwo dla personelu etatowego nie mogą być wypłacane.

§ 18.

W wypadku, gdy szkoła nie posiada pełnej etatowej obsady, a prowadzi dwa lub więcej równoległych kursów i zachodzi konieczność powołania komendanta kursu z poza personelu własnego stałego — komendantowi takiemu przysługuje dodatek za kierownictwo w wysokości określonej w § 17.

Obowiązują go jednak przepisy § 7-go nin. instrukcji.

§ 19.

Zgodnie z § 39 Instrukcji „O Komisjach Egzaminacyjnych i toku egzaminu" — wszelkie czynności Komisji Egzaminacyjnej są nieodpłatne.

Delegowanym członkom Komisji Egzaminacyjnej zamiejscowym reguluje zwrot kosztów podróży oraz diety jednostka delegująca.

Sprawę należności za przeprowadzone egzaminy egzaminatorom-wykładowcom i instruktorom reguluje § 40 wyżej wymienionej instrukcji oraz tabela podana w § 5.

§ 20.

Personelowi stałemu szkoły każdego rodzaju wypłata za przeprowadzone wykłady, zajęcia praktyczne i ćwiczenia ponad obowiązującą normę, podana w §§ 6 i 8 następuje każdego 5 dnia miesiąca za miesiąc ubiegły.

Personelowi odkomenderowanemu do Szkoły wypłata za godziny ponad normę podaną w § 7 następuje 1 i 15 dnia każdego miesiąca oraz zamiejscowym w dniu zakończenia czynności służbowych w danej szkole.

Wykładowcom i instruktorom nie pozostającym w stosunku służbowym z jednostką budżetową, tj. szkołą, wypłata następuje 1 i 15 dnia każdego miesiąca.

Wykładowcom dojeżdżającym wypłata następuje po zakończeniu przez nich przewidzianych programem szkolenia wykładów, zajęć praktycznych wzgl. ćwiczeń. Na prośbę tych wykładowców przepracowaną część należności można wypłacić 1 wzgl. 15 danego miesiąca.

§ 21.

Wszelkie wykłady, zajęcia praktyczne, ćwiczenia i egzaminy muszą być wpisane w dzienniku zajęć i przez wykładowcę wzgl. instruktora(ów) stwierdzone podpisem.

Dziennik zajęć i zapisy w nim prowadzone są podstawą do wypłat należności.

Godziny etatowe (obowiązkowe — § 6, 7 i 8) przy nazwiskach winny posiadać adnotację: „get" — w celach kontrolnych..

§ 22.

Wszelkie dokumenty wypłat sporządzone wg obowiązującego wzoru list płac (patrz załącznik str. 17) muszą być oparte o dziennik zajęć przeprowadzonego szkolenia, a zgodność ich powinna być stwierdzona podpisem komendanta szkoły wzgl. kursu.

§ 23.

Od wynagrodzeń wypłacanych na zasadzie niniejszej instrukcji należy dokonać potrąceń przewidzianych przepisami skarbowymi (podatek od wynagrodzeń) oraz odprowadzić należne kwoty z tytułu ubezpieczeń społecznych.

§ 24.

Wszelkie czynności Komisji Kwalifikacyjnych są nie odpłatne.

Posiedzenia tych Komisji zasadniczo odbywają się w godzinach służbowych i nie ma podstaw do wypłacania specjalnych wynagrodzeń.

Sprawę regulowania ewentualnych kosztów podróży i diet należy załatwiać analogicznie jak w § 19.

....
Nazwa jednostki budżetowej

Strona 1 tytułowa

Wypłacono czekiem z dn. .... 195...... r. Nr ....

Potrącenia przelano poleceniami z dn. .... 195...... NrNr ....

Lista płatnicza Nr ....

....
(rodzaj należności)

....

za .... 195 ... r.

(okres wypłaty)

Część:

Sprawdzono pod względem merytorycznym dnia .... 195...... r.

....
(podpis sprawdzającego)

Sprawdzono pod względem formalnym i rachunkowym dnia .... 195...... r.

....
(podpis sprawdzającego)

Zatwierdzono na

sumę .... zł ....

(słownie) ....

....

do wypłaty z sum ....

.... dnia .... 195...... r.

Dział	Rozdz.	§	poz.	zł	gr
Razem					
Potrącono					
Do wypłaty					
Wypłacono					
wpłacono do banku za pokwitowaniem Nr .... z dnia .... 195 .... r.					

....
(Główny (starszy) księgowy) (Kierownik jednostki budżetowej)

Uwaga: Format arkusza A3 (folio).

strona 2

L. p.	Nazwisko i Imię	Stosunek służbowy (etat, odkom. obcy)	Ilość godz. łącz.		Godz. bezpł.		do obliczenia			
			Wykłady	ćwiczenia i zajęcia praktyczne	Wykłady	ćwiczenia i zajęcia praktyczne	Wykłady godz. ...... a zł	Razem zł	ćwiczenia i zajęcia prakt. godz. ...... a zł	Razem zł
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Egzaminy				Ogółem należność za wykłady i egzaminy zł	Potrącenia				Do wypłaty zł	Data otrzymania	Podpis odbierającego
ustny		pisemny									
Ilość osób	Należność a zł. 2	Ilość prac	Należność a zł 1.50		Podatek zł		zaliczki zł	Razem potrącenia zł			
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23

3

ROZKAZ

z dnia 24 grudnia 1951 r.

Zatwierdzam i wprowadzam do użytku służbowego Komend Straży Pożarnych, Szkół Pożarniczych oraz terenowych i zakładowych straży pożarnych „Instrukcję w sprawie tworzenia Klubów Racjonalizacji i Techniki Pożarniczej".

Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Komendant Główny:

B. Chmura-Łazarski

Zastępca Komendanta Głównego do spraw polityczno-wychowawczych: *M. Kominek*

INSTRUKCJA

w sprawie tworzenia Klubów Racjonalizacji i Techniki Pożarniczej

W uzupełnieniu zarządzenia Komendanta Głównego Straży Pożarnych w sprawie organizacji ruchu wynalazczości pracowniczej w jednostkach organizacyjnych straży pożarnych z dnia 15 listopada 1951 r. (Dziennik Zarządzeń i Rozkazów Komendy Głównej Straży Pożarnych Nr 2 poz. 30 — z dnia 26 listopada 1951 r.) oraz w celu dalszego umasowienia rozwijającej się wynalazczości — Komenda Główna wprowadza jako zasadniczą formę organizacyjną ruchu racjonalizatorskiego w Strażach Pożarnych Kluby Racjonalizacji i Techniki Pożarniczej.

Kluby Racjonalizacji i Techniki Pożarniczej są komórkami wewnątrzorganizacyjnymi i działają w ramach przepisów prawnych oraz postanowień statutowych, na których opiera się organizacja i działalność Straży Pożarnych.

§ 1.

Kluby Racjonalizacji i Techniki Pożarniczej mają następujące zadania:

1. pobudzenie myśli twórczej i rozwijanie możliwości nowatorskich u ogółu członków Straży Pożarnych, umasowienie w strażach wynalazczości,
2. podnoszenie wśród strażaków ogólnego poziomu wiadomości z zakresu techniki, organizacji i wyszkolenia pożarniczego,
3. zwiększenie wartości zgłaszanych projektów wynalazczych.

§ 2.

Zadania te kluby realizują przez:

1. organizowanie wzajemnej pomocy racjonalizatorów przy usuwaniu trudności w pracy nad pomysłami, a w szczególności przez:
   a) urządzanie narad nad projektami,
   b) delegowanie najbardziej wykwalifikowanych członków klubu do współpracy z autorem pomysłu racjonalizatorskiego,
   c) zaproszenie specjalisty z innego klubu do pomocy w usunięciu usterek wniosku racjonalizatorskiego;
2. zapewnienie współpracy wybitnych fachowców i naukowców z wynalazcami;
3. rozpatrywanie sprzętu i metod pracy pod względem możliwości ich ulepszenia;
4. przeprowadzanie akcyj zwalczania biurokratycznego stosunku do racjonalizatorów oraz popieranie realizacji ich wniosków — w oparciu o komisje wynalazczości pracowniczej;
5. wymianę doświadczeń z innymi klubami;
6. współdziałanie z komisjami wynalazczości pracowniczej;
7. organizowanie narad ogólnych nad sprawami umasowienia ruchu wynalazczego oraz nad ważniejszymi projektami racjonalizatorskimi;
8. urządzanie kursów, odczytów, pogadanek, konkursów, wystaw, pokazów, wycieczek poświęconych temu zagadnieniu — przez rozwijanie propagandy wynalazczości.

§ 3.

1. Kluby działają przy strażach pożarnych terenowych i zakładowych, zawodowych i ochotniczych, a w razie trudności z ich zorganizowaniem — przy komendach powiatowych i miejskich.
2. Członkiem klubu może być każdy strażak.
3. Do powstania klubu konieczna jest ilość co najmniej 9 członków-założycieli.
4. Zarząd klubu składa się z przewodniczącego, sekretarza i przedstawiciela komendy straży lub Komendy Powiatowej czy Miejskiej. Przewodniczący i sekretarz są wybierani na zebraniu organizacyjnym, a później na rocznych zebraniach walnych — w jawnym głosowaniu zwykłą większością głosów. Przedstawiciel komendy wchodzi do zarządu na mocy delegacji, z urzędu.
5. W klubach tworzy się sekcje dla rozpracowania zagadnień szczegółowych. Przełożonym sekcji jest kierownik, wybierany na walnym zebraniu rocznym członków klubu.

§ 4.

1. Członków klubu przyjmuje zarząd na podstawie pisemnej deklaracji.
2. Członek klubu ma prawo:
   a) uczestnictwa i głosu we wszystkich zebraniach i pracach klubu oraz czynne i bierne prawo wyborcze,
   b) korzystać ze wszystkich urządzeń klubu,
   c) korzystać z fachowej pomocy klubu przy opracowywaniu pomysłów wynalazczych i usprawniających,
   d) korzystać z pomocy klubu w postępowaniu przed organami oceniającymi wartość i przydatność projektów wynalazczych.
3. Członek klubu ma obowiązek:
   a) czynnego uczestnictwa we wszystkich pracach i zebraniach klubu,
   b) wykonywania wszelkich prac zleconych mu przez zarząd klubu lub kierownika sekcji w dziedzinie udzielania porad i wskazówek w zakresie swej specjalności lub posiadanych umiejętności,
   c) zachowania ścisłej tajemnicy co do wszelkich tematów i szczegółów pomysłów, o których powziął wiadomość przy wykonywaniu zleconych mu prac — aż do chwili rozpatrzenia danego wniosku przez właściwe organa,
   d) zgłaszania zarządowi klubu spostrzeżeń i przedkładania wniosków w przedmiocie rozwoju wynalazczości pracowniczej na terenie działalności klubu.
4. Utrata członkowstwa następuje:
   a) przez dobrowolne zrzeczenie się zgłoszone zarządowi na piśmie,
   b) przez wykluczenie drogą uchwały zarządu, wskutek stałego naruszania obowiązków członka klubu lub wskutek 3-krotnego nieusprawiedliwionego uchylenia się od spełnienia poleceń zarządu. Od uchwały zarządu służy wykluczonemu członkowi prawo odwołania się do walnego zebrania klubu. Odwołanie nie wstrzymuje wykonania tej uchwały zarządu,
   c) wskutek wystąpienia lub dyscyplinarnego usunięcia z szeregów straży.

§ 5.

1. Władzami klubu są:
   a) walne zebranie,
   b) zarząd klubu, wybierany na okres 1 roku,
   c) dla poszczególnych sekcji — ich kierownicy.
2. Zarząd reprezentuje klub wobec właściwej komendy straży i właściwej komisji wynalazczości pracowniczej, kieruje pracami klubu i współpracuje z właściwą komisją wynalazczości oraz z innymi klubami, przedkłada komendzie wnioski w sprawie wyposażenia klubu, opracowuje roczne i kwartalne plany działalności klubu oraz sprawozdania, które zatwierdza komenda, a ponadto:
   a) wykonuje uchwały walnego zgromadzenia,
   b) wykonuje opiekę nad powierzonym klubowi majątkiem,
   c) dysponuje funduszami,
   d) przyjmuje i zwalnia członków,
   e) zwołuje walne zebrania, na których składa sprawozdania,
   f) wyznacza odpowiednie osoby dla udzielenia pomocy racjonalizatorom,
   g) udziela pomocy członkom klubu w postępowaniu przed komisją wynalazczości pracowniczej.
3. Zwyczajne walne zebranie zwołuje zarząd klubu raz na rok, nadzwyczajne na wniosek 1/5 ogółu członków lub na polecenie komendy — w porozumieniu z komendą. O walnym zebraniu ogłasza na 7 dni przed terminem — ogłoszeniami umieszczonymi w widocznych miejscach. Uchwały walnego zebrania są ważne przy udziale 1/2 członków klubu, przeprowadzone zwykłą większością głosów.

Walne zebranie:
   a) rozpatruje oraz zatwierdza lub odrzuca sprawozdanie z działalności zarządu,
   b) rozpatruje oraz przyjmuje lub odrzuca wnioski postawione przez zarząd lub członków,
   c) rozstrzyga odwołania od decyzji zarządu,
   d) wybiera przewodniczącego i sekretarza zarządu oraz kierowników poszczególnych sekcji,
   e) ustala wytyczne planu.

Walnemu zebraniu przewodniczy powołany przez większość zebranych członek klubu albo przedstawiciel komendy.

§ 6.

1. Klub powinien otoczyć opieką również niezorganizowanych racjonalizatorów.
2. Racjonalizator nie ma obowiązku należeć do klubu, ale jako niezorganizowany nie korzysta z wszystkich udogodnień, które klub zapewnia poza opieką szczególnie pojętą.
3. Jeżeli celowość realizacji zgłoszonego wniosku została zakwestionowana przez kolektyw, członek klubu przed zgłoszeniem wniosku do właściwej komisji musi zawiadomić swój klub.
4. Odpisy protokółów z zebrań, prób i innych zajęć klub przesyła do właściwej komisji wynalazczości pracowniczej.

5. Wnioski członków kluby wraz ze swą opinią przesyłają do właściwych komórek wynalazczości pracowniczej. Wnioski te powinny być załatwione w pierwszej kolejności.
6. Kluby pomagają swym członkom w uzyskaniu należytego wynagrodzenia. Sprawy te regulowane są na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 1951 r. (Monitor Polski Nr A-36, poz. 446 — z dnia 5 maja 1951 r.).
7. Kluby przedstawiają zasłużonych racjonalizatorów i organizatorów ruchu racjonalizatorskiego do nagród i odznaczeń za pośrednictwem właściwych komisji wynalazczości pracowniczej.

§ 7.

1. Sprawami racjonalizatorstwa kierują komisje wynalazczości pracowniczej, utworzone przy Komendzie Głównej i Komendach Wojewódzkich oraz jednostkach straży pożarnych, liczących ponad 50 osób, działające na podstawie zarządzenia Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 15 listopada 1951 r. (Dziennik Zarządzeń K. G. S. Poż. Nr 2, poz. 30 — z dnia 26 listopada 1951 r.). Do kompetencji komisyj należy przyjmowanie wniosków, dotyczących pracowniczych wynalazków i udoskonaleń.
2. Kluby organizują i ułatwiają pracę racjonalizatorów, organizują ochronę ich uprawnień, zapewniają im pomoc fachową, ale nie wchodzą w kompetencje komisji (zatwierdzanie wniosków, ustalanie wysokości wynagrodzenia). Mogą tylko odwoływać się od ich orzeczeń do komisji wyższego rzędu.
3. Kluby jako organizacja racjonalizatorów współpracują z komisjami wynalazczości pracowniczej — głównymi realizatorami polityki państwowej w tym zakresie.
4. Kluby powinny być informowane o wynikach odpraw komórek wynalazczości na szczeblach wojewódzkim i centralnym — za pomocą okólników lub komunikatów w prasie pożarniczej.

§ 8.

1. Zdanie organizacji i opieki nad Klubami Racjonalizacji i Techniki Pożarniczej stawia się przed personelem politycznym komend straży pożarnych przy współpracy personelu technicznego.
2. Komenda zapewnia klubowi środki finansowe i materiałowe oraz lokal.
3. Komenda deleguje do zarządu klubu swego przedstawiciela, najlepiej człowieka o możliwie najwyższych kwalifikacjach techniczno-pożarniczych.
4. Klub Racjonalizacji i Techniki Pożarniczej może i powinien korzystać z materiałów wydawanych przez Centralną Radę Związków Zawodowych, jak np. Regulamin Klubu Techniki i Racjonalizacji (Warszawa 1951 r., CRZZ), Wynalazczość pracownicza w świetle obowiązujących przepisów prawnych (Warszawa 1951 r., CRZZ) i inne.

4

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 7 lutego 1952 r.

w sprawie ujednolicenia czasu służby liniowych pracowników terenowych zawodowych straży pożarnych.

Nr. Z. P. P. 41/52.

Celem jednolitego uregulowania czasu służby w terenowych zawodowych strażach pożarnych — w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej oraz Zarządem Głównym Zw. Zaw. Pracowników Gospodarki Komunalnej — zarządza się, co następuje:

1) W odniesieniu do wszystkich liniowych pracowników terenowych zawodowych straży pożarnych, którzy są objęci przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30.XI.1949 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 512), ustala się jako wyłącznie obowiązujący jeden system zatrudnienia, a mianowicie 24 godziny służby i następne 24 godziny wolne od służby.

Czas zajęć podczas służby winien być tak uregulowany, aby pracownik miał zapewnioną możność 8-mio godzinnego wypoczynku w miejscu dyżuru. Wypoczynek ten może być przerwany jedynie w przypadku alarmu.

2) Pracownikom liniowym należy udzielać poza normalnie przypadającymi stosownie do pkt 1) 24 godzinami wolnymi, dodatkowo 12 godzin w tygodniu wolnych od obowiązku pozostawania w dyspozycji komendy straży.

3) Powyższe zasady należy stosować z dniem 1 lutego 1952 r. Z tym dniem tracą moc obowiązującą postanowienia pisma okólnego b. M.A.P. z dnia 8 marca 1950 r. Nr C.O. III 3-21-2/50 w sprawie dodatkowych godzin wolnych dla liniowych pracowników samorządowych zawodowych straży pożarnych.

M i n i s t e r: *M. Mijal*

5

OKÓLNIK Nr 20

MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 16 lutego 1952 r.

w sprawie czasu służby liniowych pracowników terenowych zawodowych straży pożarnych

Nr. Z. P. P. 488/52

W związku z zarządzeniem z dnia 7 lutego 1952 r. Nr. Z.P.P. 41/52 w sprawie ujednolicenia czasu służby liniowych pracowników terenowych zawodowych straży pożarnych zwracam uwagę na konieczność ścisłego przestrzegania przez komendy terenowych zawodowych straży pożarnych postanowień tego zarządzenia, a w szczególności na obowiązek:

a) nieprzedłużenia czasu służby ponad 24 godziny,

b) zapewnienia w czasie służby 8-godzinnego wypoczynku,

c) udzielania każdemu pracownikowi dodatkowo 12 godzin w tygodniu wolnych od służby.

Zarazem wyjaśniam co następuje:

1. Przedłużenie czasu służby ponad 24 godziny może nastąpić tylko w wyjątkowych sporadycznych wypadkach, jak np. w czasie pożaru lub klęski żywiołowej i tylko w odniesieniu do tych pracowników, którzy są niezbędni w akcji ratowniczej i nie mogą być zastąpieni przez pracowników następnej zmiany.

2. Pozbawienie liniowych pracowników przysługujących im dodatkowo 12 godzin w tygodniu wolnych od służby jest niedopuszczalne, za wyjątkiem wypadków, o których mowa w punkcie 5.

3. Za godziny przepracowane na zarządzenie komendy straży poza obowiązującym czasem służby, pracownicy liniowi terenowych zawodowych straży pożarnych, którzy nie otrzymują dodatku funkcyjnego lub służbowego, mają prawo do wynagrodzenia za godziny nadliczbowe zgodnie z moim okólnikiem Nr 20 z dnia 15 listopada 1950 r. L. dz. 0/0/47/50 w sprawie wynagradzania liniowych pracowników miejskich zawodowych straży pożarnych za godziny nadliczbowe.

Obliczenie i wypłata ewentualnych wynagrodzeń za godziny nadliczbowe winna być dokonywana raz w miesiącu z dołu.

Wypłacanie zaliczek na poczet należności za godziny nadliczbowe jest niedopuszczalne.

4. Jak stwierdziło Ministerstwo Gospodarki Komunalnej i Komenda Główna Straży Pożarnych, niektóre komendy terenowych zawodowych straży pożarnych za zgodą prezydiów właściwych rad narodowych nie udzielały 12 godzin w tygodniu wolnych pracownikom liniowym zatrudnionym w tym systemie, jaki został powszechnie wprowadzony powołanym na wstępie moim zarządzeniem, mimo że obowiązek taki istniał zgodnie z postanowieniami pisma okólnego b. Ministra Administracji Publicznej z dnia 8.III.1950 r. Nr. S.O. III-3-21-2/50 w sprawie dodatkowych godzin wolnych dla liniowych pracowników samorządowych straży pożarnych.

Stan ten należy bezzwłocznie zlikwidować, a ewentualne braki w obsadzie personalnej usunąć w drodze zaangażowania dodatkowych pracowników w ramach przyznanego limitu zatrudnienia.

5. W uzasadnionych przypadkach w okresie przejściowym do czasu zaangażowania wystarczającej ilości pracowników, Komendant Główny Straży Pożarnych po porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Gospodarki Komunalnej może zezwolić poszczególnym komendom terenowych zawodowych straży pożarnych na częściowe wstrzymanie udzielania 12 godzin w tygodniu wolnych, jeśli to będzie konieczne z uwagi na bezpieczeństwo pożarowe danego miasta.

Zezwolenie na częściowe wstrzymanie udzielania 12 godzin w tygodniu wolnych może być udzielane przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych na wniosek prezydium właściwej rady narodowej na okres nie dłuższy jak do dnia 3 maja 1952 r. i tylko pod warunkiem, że fundusz płac danej terenowej zawodowej straży pożarnej na 1952 r. nie będzie przekroczony.

Minister: *M. Mijal*

6

PISMO OKÓLNE

MINISTERSTWA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 16 listopada 1951 r.

w sprawie dostarczania środków przewozowych na alarm pożarowy.

L. dz. 0/0/101/51.

Zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 29.I.1951 r. w sprawie obowiązku współdziałania w akcji ratowniczej straży pożarnych (Monitor Polski Nr A 11, poz. 166) przewiduje w § 1 pkt 8 obowiązek dostarczania posiadanych środków przewozowych konnych i mechanicznych, potrzebnych dla przewozu na miejsce akcji straży pożarnych, sprzętu przeciwpożarowego, wody itp.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Gospodarki Komunalnej, że niektóre prezydia rad narodowych, działając na podstawie § 4 zarządzenia z dnia 29.I.1951 r. nakładają w oparciu o § 1 pkt 8 obowiązek 24-godzinnych dyżurów pojazdów mechanicznych.

W związku z powyższym Ministerstwo Gospodarki Komunalnej wyjaśnia:

Pogotowie do przewozu straży pożarnych i sprzętu przeciwpożarowego, przewidziane w § 4 ust. 1 zarządzenia z dn. 29.I.1951 r., należy rozumieć w ten sposób, że w przypadku zarządzonego alarmu wyznaczeni okresowo właściciele i użytkownicy mechanicznych środków transportowych i konnych środków przewozowych obowiązani są dostarczyć je na określone przez prezydium rady narodowej miejsce. Natomiast przepisu tego nie należy rozumieć w ten sposób, że wyznaczenie do pogotowia oznacza obowiązek dostarczenia danego środka transportowego do dyspozycji straży pożarnych jeszcze przed alarmem.

Wyznaczenie do pogotowia przewidziane w § 4 zarządzenia z dn. 29.I.1951 r. nie powinno paraliżować normalnej pracy objętych pogotowiem pojazdów konnych i mechanicznych środków transportowych; dopiero na wypadek alarmu wyznaczone do pogotowia pojazdy i środki transportowe winny być oddane do dyspozycji straży pożarnych.

Mogą zdarzyć się przypadki, że wyznaczony do pogotowia pojazd konny lub środek transportowy w związku z wykonywanymi swymi normalnymi funkcjami, w czasie alarmu nie będzie się znajdował na terenie działalności tej straży pożarnej, dla przewozu której został wyznaczony i w następstwie tego nie zgłosi się na wyznaczone miejsce. W celu uniknięcia tego rodzaju sytuacji, któreby mogły spowodować niewypełnienie przez straż pożarną jej zadań w razie pożaru, należy w planie wyznaczonych pojazdów konnych i mechanicznych środków transportowych przewidzieć w porozumieniu z Powiatową Komendą Straży Pożarnych odpowiednio większą liczbę środków przewozowych tak, aby do minimum zmniejszyć ryzyko niestawienia się wyznaczonych środków przewozowych w razie alarmu.

Radca Ministra: *Wł. Graboń*

ERRATA DO DZIENNIKA ZARZĄDZEŃ I ROZKAZÓW NR 3

str. 41, 1) *Kolumna XI* jest: średni — jeżeli straty wynoszą od 7501 zł.
do 50.000 zł.

powinno być: średni — jeżeli straty wynoszą od 7501 zł.
do 30.000 zł.

Redakcja i Administracja: Komenda Główna Straży Pożarnych, Warszawa, ul. Słowackiego 52/54.

Stł-1. Zam. 605. Nakł. 3000 Druk rozp. 2.IV.52, uk. 5.IV.52 r., druk sat. 60 g. VII kl. — 3-B-15455.